

Vid Rosornas Grav

Falconer

Oskyldig kärlek en gång i blom,
spirande i sin fulla prakt.
Trolovade hjärtan i åtråns brand,
offer för avundens makt.

Förrädisk lust i månens karga sken,
ett klagande hörs däruti.
Genom höstdimmans dunkelhet
likt ett stål, ett isande skri.

Enslig står månen som nattens brud.
I mörkrets famn står en skepnad
i sorgesvart skrud.

Ömhetens dagar sen länge nu flydd,
minnena tynar dock ej därutav.
Kärlekens smärta i skuggornas skydd
dväljas vid rosornas grav.

Bortom mossen vid skogens slut
ligga svunna synders grav.
De sammansvurna av frälsets män
tiger det liv som gått i kvav.

Solkad dygd som hemlighet ruvar.
Tigande i lönndom vilande.